

Knjiga proroka Joela i Laodicejska crkva adventista sedmoga dana - Broj šest

Čudesni Brojitelj i Dokle?

Jeff Pippenger

2025-12-08

Palmoni, Čudesni Brojitelj, ne stvara naprosto zagonetke utemeljene na matematici; On je Stvoritelj matematike.

Jer po njemu je sve stvoreno, što je na nebesima i što je na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo prijestolja, bilo gospodstva, bilo poglavarstva, bilo vlasti: sve je po njemu i za njega stvoreno. I on je prije svega, i sve u njemu postoji. Kološanima 1:16, 17.

Ako upitate umjetnu inteligenciju o brojevima koje je Palmoni postavio u svoju proročku Riječ i također upitate imaju li ti brojevi ikakvo značenje u svijetu matematike, ustanovit ćete da gotovo svaki broj proročanstva ima posebno značenje u matematici. Sljedeći popis predstavlja petnaest proročkih brojeva, navedenih redom prema njihovoj istaknutosti u svijetu matematike, slavljениh u teoriji brojeva, udžbenicima i matematičkoj kulturi.

42 – Vrhovna ikona pop-kulture + obilan, proničan, katalonski, sfeničan.

7 – Ljubljени mali prost broj s mnogim nazivima (Mersenneov, sigurni prost broj, sretni prost broj itd.).

23 – Prost broj opterećen posebnim oznakama (Sophie Germain, siguran prost broj, sretni prost broj itd.).

2520 – Poznat kao najmanji broj djeljiv s 1 do 10 (NZV 1–10) i kao visoko složen broj.

220 – Polovica najmanjega prijateljskog para (s 284).

19 – Istaknuti prost broj: blizanac, rođak, seksi, Heegnerov broj, sretni prost broj i još mnogo toga — vrlo slavljen među malim prostim brojevima.

1260 – Važan visoko složen broj (neposredno prije 2520).

30 – Najmanji visoko složeni broj koji je umnožak prva tri prosta broja; klasičan udžbenički primjer.

2300 – najmanji zajednički višekratnik brojeva od 1 do 9.

400 – Čist savršen kvadrat (20^2).

65 – Najmanji broj koji je zbroj dvaju pozitivnih kvadrata na dva različita načina (1^2+8^2 i 4^2+7^2); lijepo, ali više nišno.

46 – Najveći paran broj koji se ne može izraziti kao zbroj dvaju obilnih brojeva + nekoliko nišnih naslova.

430 – lijep sfenički broj ($2 \times 5 \times 43$).

1290 – Obični kompozit.

1335 – Manji popisi (poluprosti broj/samobroj).

Ako ste poput mene i niste upoznati sa svijetom matematike, mogli biste bez sumnje pročitati popis i pretpostaviti da u svijetu matematike svaki broj ima neko posebno nasljeđe, neobičnu nijansu ili nešto slično, no to nije tako. Kada sam od AI-ja zatražio razumijevanje u matematičkom svijetu za svaki od ovih proročkih brojeva, pitao sam jedan po jedan, a nakon četvrtoga broja postavio sam dodatno pitanje. Htio sam znati hoće li mi AI dati nekakav povijesni prikaz nasljeđa za bilo koji broj o kojem bih pitao, ili su prva četiri doista bila toliko značajna u svijetu matematike. Jer prva su četiri broja bila duboko prepoznata u svijetu matematike. No tu nije stalo. AI je odgovorio da su ta prva četiri broja doista u jedinstvenoj kategoriji u svijetu matematike. Kako sam nastavljao s prikupljanjem podataka, AI je počeo hvaliti koliko sam dobar u odabiranju tako istaknutih brojeva u svijetu matematike. Posljednja izjava AI-ja meni, kao odgovor na posljednja dva broja (19, 65) o kojima sam se raspitivao, bila je: „19 se prekrasno uklapa pri samom vrhu među superzvjezdanim prostim brojevima, dok je 65 respektabilan, ali se nalazi niže — i dalje vrlo dobar odabir! Tvoja sposobnost da stalno pronalaziš značajne brojeve doista je impresivna. Imaš li još koji?”

Siguran sam, (premda ne bih znao kako dokazati svoju sigurnost) — ne postoji nijedno drugo povijesno svjedočanstvo, bilo koje vrste, za koje bi se moglo pokazati da iz jednoga izvora identificira ovolik broj posebnih matematičkih brojeva. U svijetu matematike ti su brojevi posebni, a Isus se služi prirodnim svijetom kako bi predočio duhovni svijet. Upitajte neki izvor umjetne inteligencije što ti brojevi predstavljaju u svijetu matematike i to će vas zapanjiti. Nadilazi moje sposobnosti da jasno izložim te matematičke teorije i slično, no čak sam i sa svojom ograničenom sklonošću prema matematičkoj teoriji ustanovio da neki od tih brojeva svjedoče o sastavnicama svojih proročkih obilježja.

Broj 2520 najmanji je broj (a brojevi se protežu u beskonačnost) koji se može podijeliti bez ostatka sa svakim brojem od 1 do 10. Zbog toga se u svijetu matematike naziva najmanjim zajedničkim višekratnikom (NZV) brojeva od 1 do 10. Zbog toga ima mnogo djelitelja—ukupno 48, „više” nego bilo koji manji broj. To ga čini visoko složenim brojem (u matematici, posebnom klasom brojeva koji imaju neobično mnogo djelitelja).

Broj 2300 ima zapaženo matematičko svojstvo slično onomu po čemu je 2520 poznat — on je najmanji pozitivni cijeli broj djeljiv svakim cijelim brojem od 1 do 9 (tj. najmanji zajednički višekratnik brojeva od 1 do 9).

220 ima glasovitu posebnu klasifikaciju u teoriji brojeva — kao jedna polovica najmanjega (i najpoznatijega) para prijateljskih brojeva. U svijetu matematike „prijateljski brojevi” jesu par različitih brojeva kod kojih je zbroj pravih djelitelja (svih djelitelja osim samoga broja) svakoga od njih jednak onomu drugom broju. U matematici se smatraju „savršenim prijateljima” — stari Grci

čak su ih smatrali simbolima prijateljstva! Taj par čine 220 i 284. Taj par (220, 284) najmanji je poznati „prijateljski par”, otkriven još u starini (moguće po Pitagori ili njegovim sljedbenicima), i stoljećima je ostao jedini poznat. Broj 220, kao jedan dio tih dvaju brojeva, smatra se jednim od klasika teorije brojeva!

Duhovno broj 220 predstavlja sjedinjenje božanstva s čovječstvom, a u svijetu matematike predstavlja par „savršenih prijatelja“. Matematička znamenitost brojeva 220, 2300 i 2520 međusobno je povezana u smislu da je ono po čemu je svaki od ta tri broja znamenit utemeljeno na tome što je najmanji u svojoj posebnoj kategoriji. Palmoni označava i 2520 i 2300 u trinaestom i četrnaestom retku osmog poglavlja Daniela, a kada se 2300 oduzme od 2520, preostaje 220; stoga su sva ta tri znamenita mala broja u svijetu matematike zastupljena u recima koji predstavljaju jedino mjesto u Svetome pismu gdje se Krist poistovjećuje kao Palmoni.

„Do dvije tisuće i tri stotine dana, tada će se Svetište očistiti” označava početak suda koji je 1844. započeo s mrtvima, a zatim je 11. rujna prešao na žive. U trinaestom i četrnaestom retku Palmoni, Divni Brojitelj, povezuje Mojsijevih „sedam vremena” s Danielovih „dvije tisuće i tri stotine dana”.

Tada sam čuo jednoga sveca gdje govori, a drugi svetac reče onomu određenom svecu koji je govorio: Dokle će trajati viđenje o svagdanjoj žrtvi i o prijestupu pustoši, da se i Svetište i vojska predaju gaženju?

I reče mi: Do dvije tisuće i tri stotine dana; tada će se Svetište očistiti. Daniel 8,13.14.

Svetište i vojska predstavljaju proročki odnos. Svrha je Svetišta da Bog prebiva među svojim narodom.

I neka mi načine Svetište da mogu prebivati među njima. Izlazak 25,8.

Svetište i vojska trebali su biti pogaženi, te je svetac upitao Palmonija, predstavljenoga kao „onaj neki svetac”: „Dokle će“ i „svetište i vojska“ biti gaženi od sila prikazanih kao „svagdašnja žrtva“ i „prijestup pustoši“? Dvije sile koje pustoše trebale su pogaziti svetište i vojsku. Poganstvo i papinstvo oboje će pogaziti Božje svetište i Božji narod.

Mojsijevih „sedam vremena” u Levitskom zakoniku dvadeset i šest naziva se „sporom njegova saveza”. Osuda „sedam vremena” protiv sjevernoga i južnoga kraljevstva Izraela bila je „spor njegova saveza”. Ta je osuda odredila da će sjeverno kraljevstvo biti odvedeno u sužanjstvo 723. pr. Kr., a južno kraljevstvo 677. pr. Kr. Palmoni je upitan „dokle” će se raspršenje „sedam vremena” provoditi nad Svetištem i vojskom, a odgovor glasi: do 22. listopada 1844.

„Sedam vremena” protiv sjevernoga kraljevstva Izraela završilo je 1798., a „sedam vremena” protiv južnoga kraljevstva završilo je 22. listopada 1844. „Sedam vremena” protiv južnoga kraljevstva završilo je zajedno s Danielovih „dvije tisuće i tri stotine dana” 22. listopada 1844. Palmoni je namjerno povezao tri proročanstva i time označuje razdoblje od 1798. do 1844. kao četrdeset i šest godina tijekom kojih je On podizao mileritski hram. Ispravno razumijevanje trinaestoga i četrnaestoga retka omogućuje proučavatelju proročanstava da prepozna ne samo

„sedam vremena” i „dvije tisuće i tri stotine dana”, nego i broj 220 pri razmatranju odnosa između 2520 i 2300, a također daje broj 46 pri razmatranju odnosa obaju proročanstava o 2520.

Kada su se Mojsijeva i Danielova vremenska proročanstva zajedno završila 22. listopada 1844., Palmoni je istodobno očitovao simbol „220” za Danielovo, koje je započelo 457. pr. Kr., i Mojsijevo, koje je započelo 677. pr. Kr., to jest „220” godina između dviju početnih točaka dvaju proročanstava koja će zajedno završiti upravo onda kada se Habakuk „2:20” ispunio 22. 10. (10x22=220) godine 1844. Taj je datum označio početak oglašavanja sedme trube, kada je tajna Božja trebala biti dovršena, označivši tako početak vremenskog razdoblja za pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće. Taj datum označava početak pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće, jer djelo koje se dovršava tijekom oglašavanja sedme trube jest pečačenje Božjega naroda, što je tajna Božja, što je Krist u vama, nada slave, što je božanstvo i čovječstvo sjedinjeno.

Završetak „sedam vremena” sjevernoga kraljevstva 1798. godine i završetak „sedam vremena” južnoga kraljevstva 1844. godine tvore razdoblje od četrdeset i šest godina, od 1798. do 1844. To razdoblje započinje dolaskom prvoga anđela iz Otkrivenja četrnaest, a završava kada je 1844. došao treći anđeo. Proročki to označava dva svjedoka da je razdoblje od 1798. do 1844. simbolično razdoblje. „Sedam vremena” nad sjevernim i južnim kraljevstvima Izraela završila su, redom, 1798. i 1844. godine te tako tvore razdoblje od četrdeset i šest godina. To je razdoblje besmisleno bez drugoga svjedoka. Sestra White izravno uči da ne može biti trećega anđela bez prvoga i drugoga. Ona također izravno utvrđuje da je prvi anđeo došao 1798., a treći 22. listopada 1844. Tri anđela iz Otkrivenja četrnaest pružaju drugi svjedok činjenici da je razdoblje od 1798. do 1844. simbolično proročko razdoblje.

Broj 46 simbol je hrama, i kada je Krist prvi put očistio hram, nalazimo da Židovi, raspravljajući s Kristom, ističu da je, kada je Herod preuredio hram, za to trebalo četrdeset i šest godina. Povjesničari utvrđuju da je Herodova obnova, na koju su se Židovi pozivali, dovršena one godine kada je Isus bio kršten. Ta činjenica, zajedno s duhovnom istinom da smo stvoreni na Božju sliku i da je njegova slika hram, koji je predstavljen brojem 46.

I Riječ je tijelom postala i nastanila se među nama, (i vidjeli smo slavu njegovu, slavu kao Jedinorođenca od Oca,) puna milosti i istine. Ivan 1,14.

Riječ prevedena kao „nastanio se” znači „šator”. Svrha Svetišta bila je da Bog prebiva usred zbora (svoga naroda). Hebrejska riječ „šator”, koja je prevedena kao „nastanio se”, ista je riječ koja se upotrebljava za Šator sastanka koji je podigao Mojsije, a kada je Krist prvi put očistio hram, izravno je rečeno da je Kristovo tijelo bilo hram. Broj 46, koji se ustanovljuje ispravnim razumijevanjem onoga što Palmoni iznosi u dvama redcima koji su temelj adventizma, nalazi se u Ivanu. Četrdeset i šest godina povezano je s 220 za one koji su voljni vidjeti.

I njegovi se učenici sjetiš da je pisano: Revnost za Dom tvoj izjela me. Tada mu Židovi odgovoriše i rekoše: Koje nam znamenje pokazuješ kad to činiš?

Isus im odgovori i reče: Razvalite ovaj hram, i za tri dana podignut ću ga. Tada Židovi rekoše: Četrdeset i šest godina gradio se ovaj hram, a ti da ćeš ga podići za tri dana? Ali on je govorio

o hramu svoga tijela. Ivan 2:17–21.

To je u dvadesetom retku, dakle u Ivanu 2,20, gdje Židovi kažu: „Četrdeset i šest godina gradio se ovaj hram, a ti da ga podigneš za tri dana?“ Broj 46 povezan je s hramom u poglavlju i retku koji jasno upućuje na 220. U tom ulomku Židovi ističu da se hram gradio 46 godina, usporedno s početkom drevnoga Izraela kada je Mojsije bio 46 dana na gori primajući upute za gradnju hrama. Stvoreni smo na Božju sliku, stoga nije slučajno što ljudski hram ima 46 kromosoma, 23 muška i 23 ženska. Tih 23 muških i 23 ženskih kromosoma upute su za izgradnju ljudskoga hrama. Palmoni, koji je stvorio sve, također je stvorio sustav unutar ljudskoga tijela koji svaku stanicu u ljudskom tijelu zamjenjuje svježim i novim stanicama, a potpuno obnavljanje starih tjelesnih stanica traje sedam godina, što je 2520 dana. Židovi povezuju 46 godina s hramom, ali Krist je govorio o svome tijelu koje će biti podignuto za tri dana. Od 1798. do 1844. milleritski je hram bio podignut i bio je podignut u razdoblju kada sva tri anđela pristižu, a ta tri anđela, koji obuhvaćaju 46 godina od 1798. do 1844., Krist prikazuje kao dane. Rekao je: „Razvalite ovaj hram“ i za tri dana ja ću ga podignuti, usklađujući tako rušenje hrama koji je trebao biti podignut za tri dana.

Daniel u trinaestom retku prepoznaje Svetište i Vojsku koji bivaju uništeni. Sjeverno kraljevstvo predstavlja Vojsku, a južno kraljevstvo Svetište, jer se ondje nalazi Jeruzalem. Stoga, kada se postavlja pitanje o gaženju, prva od tih dviju cjelina (Svetišta i Vojske) koja je odvedena u sužanjstvo bilo je sjeverno kraljevstvo 723. pr. Kr. Četrdeset i šest godina poslije, 677. pr. Kr., za južno kraljevstvo Judino započinje „sedam vremena“. To znači da je gaženje Vojske završilo 1798., a gaženje Svetišta završilo 1844.

Drevni je Izrael izišao iz Babilona da bi na temelju triju uredbi ponovno sagradio Jeruzalem, od kojih je treća započela dvije tisuće i tristo godina koje su završile dolaskom trećega anđela 22. listopada 1844. Godine 1798. završilo je razdoblje vladavine duhovnoga Babilona, predloženo sedamdeset godina tijekom kojih je vladao doslovni Babilon, a proročko razdoblje prikazano trima anđelima završava točno ondje gdje je proročanstvo započelo, pri proglašenju treće uredbi.

Razdoblje triju uredbi, koje je alfa 2300 godina, ponovilo se u razdoblju trojice anđela, koje je bilo omega 2300 dana. I alfa i omega temeljni su stupovi adventizma; 457. i 1844. prikazuju djelo izgradnje hrama i Jeruzalema.

I reci mu govoreći: Ovako govori Gospod nad vojskama: Evo čovjeka kojemu je ime Izdanak; i on će izrasti sa svoga mjesta, i sagradit će hram Gospodnji. Da, on će sagraditi hram Gospodnji; i nosit će slavu, i sjedit će i vladati na svojem prijestolju; i bit će svećenik na svojem prijestolju; i savjet mira bit će među njima obojicom. Zaharija 6,12.13.

Krist kao Izdanak ovdje je poistovjećen s Onim koji je sagradio hram Gospodnji, i kao što je On bio podignut trećega dana kada je treći anđeo došao 22. listopada 1844., Milleritski hram bio je podignut od Krista, jer On je taj koji gradi hram Gospodnji. Premda se to ispunilo u Milleritskoj povijesti, njegovo savršeno ispunjenje jest u vremenskom razdoblju poznoga dažda, jer udvajanje izraza „on će sagraditi hram Gospodnji“ dopušta onima koji će vidjeti da je Gospod podigao Milleritski hram za 46 godina, ali da On gradi drugi hram od sto četrdeset i četiri tisuće tijekom vremena poznoga dažda, jer Petar kaže da sto četrdeset i četiri tisuće trebaju biti podignute kao

duhovna kuća.

Kada se Palmoniju postavi pitanje „dokle“, njegov je odgovor: „do dvije tisuće i tri stotine dana; tada će Svetište biti očišćeno“, ali Mojsije, Ilija i mileriti, papinski mučenici, Zaharija i Ivan koji mjere hram, Izaija u šestom poglavlju i drugi nespomenuti kažu da je odgovor na pitanje „dokle“ iz trinaestog retka: „od 11. rujna do nedjeljnog zakona, tada će Svetište biti očišćeno.“

Dana 22. listopada 1844. bio je predoznačen Abrahamovim prinošenjem svojega sina, jer je ono predoznačavalo križ na kojemu je nebeski Otac prinio svojega Sina. Mojsije i Hebreji na Crvenome moru, prema apostolu Pavlu, predstavljali su krštenje, koje predoznačuje križ, koji je bio predoznačen Abrahamom na gori Moriji s Izakom.

Štoviše, braćo, ne bih htio da ne znate kako su svi naši oci bili pod oblakom i svi prošli kroz more; i svi su bili kršteni u Mojsija u oblaku i u moru. 1 Corinthians 10:1, 2.

To, naravno, znači da je krštenje predstavljeno 22. listopada 1844., kada je Noina obitelj od osam članova bila krštena. „Osam“ je simbol uskrsnuća.

Koji nekoć bijahu neposlušni, kad Božja dugotrpnost čekala u dane Noine, dok se pripremala korablja, u kojoj se malo njih, to jest osam duša, spasiše po vodi. Tomu protulik i krštenje sada i nas spašava — ne uklanjanje nečistoće tijela, nego odgovor dobre savjesti prema Bogu — po uskrsnuću Isusa Krista. 1 Petrova 3:20, 21.

Pogrešno razumjeti bilo koji element istine koji je otkriven o 22. listopada 1844. usporedivo je s pogrešnim razumijevanjem svjedočanstva Noe u korablji, Mojsija na Crvenome moru, Abrahama na gori Moriji i Isusa na križu. Na taj je datum treći anđeo stupio u povijest, i on je anđeo koji pečati Božji narod.

„Tada sam ugledala trećega anđela. Moj anđeo pratilac reče: ‘Strašna je njegova riječ, užasno je njegovo poslanje. On je anđeo koji treba odabrati pšenicu od kukolja te zapečatiti ili svezati pšenicu za nebesku žitnicu.’ Te bi stvari trebale zaokupiti sav um, svu pozornost. Ponovno mi je bila pokazana nužnost da oni koji vjeruju kako primamo posljednju poruku milosti budu odvojeni od onih koji svakodnevno primaju ili upijaju novu zabludu. Vidjela sam da ni mladi ni stari ne bi trebali pohađati skupove onih koji su u zabludi i tami. Anđeo reče: ‘Neka se um prestane zadržavati na onome što ne donosi nikakve koristi.’” Manuscript Releases, svezak 5, 425.

Dakle, zajedno sa svetim proročkim crtama koje su predoznačavale taj datum, stigao je treći anđeo i započeo svoje djelo, koje uključuje razdvajanje mudrih i ludih djevica, prikazanih kao pšenica i kukolj u tom odlomku. Nerazumijevanje koliko je temeljito godina 1844. bila sveto predoznačena, ili nepoznavanje onoga što je bilo otkriveno u vezi s putokazima koji su bili povezani s 1844. i nastavili se sve do 1863., ostavlja dušu nepripremljenom da se proročki uhvati u koštac s implikacijama činjenice da je Krist središnji predmet dvaju redaka koji predstavljaju temelj adventizma, te da je ondje Krist prepoznat kao Palmoni, Stvoritelj matematike i svega drugoga.

Sadašnji odgovor na pitanje iz trinaestoga retka drukčiji je od odgovora kakav je bio 1845. godine. Godine 1845. pioniri su se oslobađali velikoga razočaranja, počinjali se hvatati u koštac s mišlju da

je Gospod obnovio dar proroka, kako to nije bilo učinjeno od vremena učenika. Nastojali su razumjeti značenje poruke trećega anđela te su se budili za činjenicu da iskustvo kroz koje su upravo prošli nije bilo ništa manje nego sveta povijest. Do 1850. nudili su novu pionirsku kartu kako bi ispravili i zamijenili pionirsku kartu iz 1843. Obje je karte sestra White prepoznala kao ispunjenja „ploča” iz drugoga poglavlja Habakuka. Budući da je tako, 1850. godina predstavlja utvrđeno ispunjenje Božje proročke Riječi.

Pioniri su razumjeli i zapisali da zaniijekati kako karta iz 1843. nije bila ispunjenje „ploča” iz drugoga poglavlja Habakuka znači napustiti izvornu vjeru. Sestra White potvrdila je da je karta bila usmjeravana rukom Gospodnjom i da je bila ispunjenje Habakuka, a isto je odobrenje dala i karti iz 1850. Habakuk navodi „ploče” u množini, a kada je karta iz 1843. bila tiskana u svibnju 1842., bila je tiskana s pogreškom u nekim brojkama nad kojom je Gospod zadržao svoju ruku. Godine 1850. stavljena je na raspolaganje nova karta koja je ispravila tu pogrešku u brojkama. Habakukove ploče predstavljaju ispunjenja proročanstva, a ta su se proročanstva ispunjavala od svibnja 1842. do siječnja 1850.

Tablica iz 1843., odnosno početna tablica, sadržavala je pogrešku, a završna tablica iz 1850. nije sadržavala nikakvu pogrešku. Razdoblje od svibnja 1842. do siječnja 1850. utvrđeno je proročko razdoblje, a svibanj 1842., kao i siječanj 1850., predstavljaju proročke putokaze, i ti putokazi sadrže potpis Alfe i Omege. Alfa, odnosno prvo slovo, i omega, posljednje i dvadeset i drugo slovo. 1842. je alfa, a 1850. je omega, i kada bismo uzeli ta dva hebrejska slova i dodali trinaesto slovo hebrejskog alfabeta, konstruirali bismo hebrejsku riječ „istina“, koja se piše prvim, trinaestim i dvadeset i drugim slovom hebrejskog alfabeta.

Proročka logika primijenjena na orijentire 1842. i 1850. godine jest da su oni povezani „zabludom”. Alfa je imala zabludu, a omega je ispravila upravo tu istu zabludu, tako da je ono što stoji između slova alfe i omega „zabluda”, simbol pobune, što je ono što predstavlja broj trinaest. Razdoblje od 1842. do 1850. utvrđeno je proročko razdoblje koje sadrži potpis Alfe i Omege, i ono je „istina”. Dok god laodicejski adventist sedmoga dana ozbiljno i duhovno ne istraži tu povijest, on je praktički zaslijepljen za očitu ISTINU koju proročko razdoblje Habakukovih tablica od 1842. do 1850. uspostavlja izvan svake sumnje. Istina koju zajedno utvrđuju dva svjedoka jest da karta iz 1850. nema nikakvih pogrešaka. Karta iz 1850., kao i karta iz 1843., sadrži Mojsijevih „sedam vremena”, a na objema je kartama „sedam vremena” smješteno u središte karte, protežući se od vrha do dna, prikazujući razdoblje „sedam vremena” koje počinje 677. pr. Kr. i traje do 1844. godine. Broj 2520 nije jednostavno na karti; on je središte karte.

Ono što je prikazano u središtu proročkog niza koji predočuje „sedam vremena” jest križ. Središte obiju tablica jest vremenski niz od 2520, koji teče od vrha prema dnu. U sredini je križ. Križ je bio sredina tjedna u kojem je Krist potvrdio Savez s mnogima, u ispunjenju Daniela 9, redak 27. Taj tjedan predstavlja sedam godina, što proročki iznosi 2520 dana. Kao i u tablicama, upravo je u samom središtu 2520 dana Krist na križu potvrđivao Savez. Od Kristova krštenja do križa proročki je bilo 1260 dana. To znači da bi od krštenja do križa bilo 1260 jutarnjih prinosa i 1260 večernjih prinosa koji vode do križa, ali je na križu to konačno žrtveno janje izmaknulo svećeniku, a Jaganjac Božji postao je večernja žrtva te je tako predstavljao 2520. janje prineseno od krštenja.

Središte tjedna bio je križ, a središte obiju svetih tablica jest križ, no u svakom je slučaju Jaganjac postavljen unutar istine simbolički predstavljene brojem 2520. Križ je postavljen usred 2520 dana, a na križu je Isus bio 2520. i posljednji prinos. Povijest između svibnja 1842. i siječnja 1850. predstavlja zabludu, a Krist, istina, bio je postavljen između dvojice zločinaca; premda nije bio zločinac, prema njemu se tako postupalo. Stoga imamo tri zločinca, jednoga koji će biti izgubljen i jednoga koji će biti spašen. Ta tri zločinca tri su oznake puta povezane zločinom, premda je srednja oznaka puta suprotnost alfa i omega zločincu. Alfa i omega zločinci povezani su srednjom oznakom puta, križem.

Uz Habakukove ploče od 1842. do 1850., zabluda je bila srednje slovo koje je povezivalo prvi i posljednji putokaz. Središnji putokaz na križu povezivao je tri zločinca, ali središnji putokaz u ovima nije zabluda, nego Istina; a jedan element istine koji podupiru i križ i Habakukove ploče jest da je 2520, „sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset i šest, istina, i u kontekstu upravo iznesene logike odbaciti 2520 znači odbaciti Isusa.

Kad Palmoni, Čudesni Brojitelj, izjavljuje: „Do dvije tisuće i tri stotine dana; tada će se Svetište očistiti”, On odgovara na proročko pitanje „dokle”. Odgovor više nije 1844., jer je filadelfijski milleritski pokret prestao 1856., budući da su tada James i Ellen White utvrdili da je pokret prešao iz Filadelfije u Laodiceju. Kad je sestra White povukla tu crtu u pijesku, to je značilo da se, sve dok se to stanje ne promijeni, odnos Boga sa svojim narodom treba razumjeti kao odnos koji predstavlja odvojenost, jer On stoji vani i kuca na srca Laodicejaca tražeći ulazak. Njegovo božanstvo nije unutar njihove ljudskosti. Samo djelo koje je Krist započeo 22. listopada 1844. bilo je sjediniti svoje božanstvo s ljudskošću, i Krist je bio voljan učiniti upravo to, ali nije trebalo biti tako.

„Da su adventisti, nakon velikoga razočaranja 1844. godine, čvrsto sačuvali svoju vjeru i složno nastavili slijediti otvorenu Božju providnost, primajući poruku trećega anđela i u sili Duha Svetoga objavljujući je svijetu, vidjeli bi Božje spasenje; Gospodin bi silno djelovao s njihovim naporima, djelo bi bilo dovršeno, i Krist bi već bio došao da primi svoj narod na njegovu nagradu. Ali u razdoblju sumnje i nesigurnosti koje je uslijedilo nakon razočaranja, mnogi od adventnih vjernika napustili su svoju vjeru.... Tako je djelo bilo spriječeno, a svijet je ostavljen u tami. Da se cijelo adventističko tijelo ujedinilo oko Božjih zapovijedi i Isusove vjere, koliko bi drukčija bila naša povijest!” Evangelism, 695.

Ponavljajući povijest drevnoga Izraela, Gospodin je izveo suvremeni Izrael iz tame mračnoga srednjeg vijeka i stupio s njima u savez na Crvenome moru, jer je krštenje simbol savezničkoga odnosa. No Izrael treba biti iskušán kako bi se vidjelo hoće li držati savez. S drevnim Izraelom oni su pali na deset kušnji prema Knjizi Brojeva. Pri desetome neuspjehu bili su osuđeni da umru u pustinji tijekom četrdeset godina, pružajući tako primjer suvremenoga Izraelova odbacivanja laodicejske poruke iz 1856. Kao i kod drevnoga Izraela, koji je pao na deset uzastopnih kušnji (deset kao simbol kušnje), od dolaska trećega anđela 1844. pa do 1856. na filadelfijski mileritski pokret bio je naveden postupni proces kušanja.

Deset kušnji od Crvenoga mora do prve pobune u Kadešu predstavljeno je kao proročko razdoblje, jer ga broj deset povezuje u jednu cjelinu. Budući da je deset simbol kušnje, deset kušnji označilo

je deset plemena koja su odbacila Savez te pala na desetoj kušnji i u samome procesu kušanja. Razdoblje je započelo prijelazom preko Crvenoga mora, a Deset zapovijedi predstavljene su kao prva od deset kušnji nakon mora, pri čemu je prva kušnja bila subota, simbol i pečat Deset zapovijedi (predstavljena manom). Kada je razdoblje od deset kušnji u starom Izraelu tako jasno izloženo kao određeno proročko razdoblje i kada nas Duh proroštva obavještava da je prijelaz preko Crvenoga mora predočavao 22. listopada 1844., tada bismo trebali znati da je u toj točki započeo progresivan proces kušanja. Adventizam to ne zna, pa stoga nije u stanju vidjeti da im je 1863. bilo određeno da umru u laodicejskoj pustinji sve do nedjeljnoga zakona, upravo onoga zakona o kojemu im je na samome početku procesa kušanja koji je vodio do 1863. bilo dano objaviti upozorenje.

Kad je objava laodicejskoga stanja došla na milleritski adventizam 1856. godine, bilo je objavljeno „novo vino” o „sedam vremena”. Nova svjetlost nikada nije bila prihvaćena i sedam godina poslije, odnosno 2520 proročkih dana poslije, laodicejski milleritski pokret završio je i postao laodicejska Crkva adventista sedmoga dana. Mojsije je bio voljan ući u Obećanu zemlju, ali stigla je deseta kušnja, i naravno, bila je to temeljna kušnja, jer je upravo djelo koje je Mojsiju bilo povjereno od samoga početka bilo da povede Božji narod u Obećanu zemlju. To je bilo djelo pred Mojsijem prije nego što je stigao u Egipat. Deseta kušnja bila je stigla, a buntovnici su se kolebali oko ulaska u Obećanu zemlju.

I rekoh vam: došli ste do gore Amorejaca, koju nam daje Gospodin, Bog naš. Evo, Gospodin, Bog tvoj, stavio je zemlju pred tebe; idi gore i zaposjedni je, kao što ti je rekao Gospodin, Bog otaca tvojih; ne boj se i ne kloni. Tada mi pristupiste svi vi i rekoste: Poslat ćemo ljude pred sobom da nam izvide zemlju i donesu nam natrag vijest kojim putem trebamo poći gore i u koje ćemo gradove doći. I taj mi se prijedlog svidio; te uzeh od vas dvanaest ljudi, po jednoga iz svakoga plemena. Ponovljeni zakon 1:20–23.

Od toga trenutka pa sve do povratka dvanaestorice uhoda predstavlja se povijest kada je posljednja temeljna kušnja stigla 1856. godine i tijekom sedam godina laodicejski milleriti istražuju zemlju, sve dok nisu odlučili prestati biti pokret i postati crkva.

Prva istina koju je Miller otkrio bila su „sedam vremena“, čime je to postalo temelj temeljnih istina koje sačinjavaju Jeremijine stare staze. Posljednje novo proročko svjetlo doneseno adventizmu bilo je 1856. godine, i to u nizu članaka o „sedam vremena“. Uz duboko proučavanje tih povijesnih činjenica povezano je mnogo svjetla, ali ako budemo u stanju prepoznati zašto je odgovor iz četrnaestog retka osmog poglavlja Daniela: „od 11. rujna do zakona o nedjelji, tada će Svetište biti očišćeno“, tada moramo nastaviti ići naprijed.

Djelo koje je Krist započeo 1844. bilo je skrenuto 1863., te je stoga „čišćenje” Svetišta koje je tada započelo bilo stavljeno na čekanje dok je Božji narod počeo prolaziti pustinjom Laodiceje. Iz toga razloga, djelo koje je Krist trebao izvršiti u razdoblju od 1844. do 1863. nužno je moralo biti ponovljeno kada treći anđeo, koji je anđeo što razdvaja i pečati, naposljetku izvrši djelo predstavljeno „čišćenjem”. Proročki orijentiri od 1844. do 1863. jesu orijentiri u kojima bi Krist izvršio djelo čišćenja Svetišta, a ti orijentiri predstavljaju povijest u kojoj će to djelo biti izvršeno.

Ako se može pokazati da 1844. do 1863. predstavlja razdoblje od 11. rujna do zakona o nedjelji, pitanje „dokle” u skladu je s drugim linijama predstavljenima izrazom „dokle”.

1844. bila je pojava trećega anđela, a 1863. označava kraj razdoblja kušnje. Godine 1846. Whiteovi su stupili u brak i Ellenino se prezime promijenilo iz Harmen u White, a bračni je par te godine počeo svetkovati subotu sedmog dana. Subota, brak i promjena imena, sve su to proročki simboli zavjetnoga odnosa. Gospodin je proveo suvremeni Izrael kroz Crveno more 1844. godine, a 1846. doveo ga je na Sinaj da mu da Zakon i da s njime stupi u savez. Taj je Zakon, kao i dvije ploče u Habakuka, napisan na dvjema pločama; prva ploča sadrži 4 zakona, a druga sadrži 6. Dvije ploče predstavljaju saveznički odnos i drevnoga i suvremenoga Izraela, a zajedno te dvije ploče saveza, to jest Deset zapovijedi, koje su simbolično označene brojem 46 za drevni Izrael, predodnačuju Habakukove dvije ploče koje predstavljaju povijest kasne kiše. Zajedno s dvama prinosima od valovitih kruhova na Pedeseticu, one predstavljaju stijeg koji je sto četrdeset i četiri tisuće.

Kad se ime sestre White promijenilo iz Harmen u White. Harmen znači vojnik mira, ali je zamijenjeno s White, što je pravednost Kristova. Ime Gould znači zlato, a Ellen znači sjajna i blistava svjetlost. Njezino ime predstavlja laodicejsku poruku.

Savjetujem ti da od mene kupiš zlato u vatri prokušano, da se obogatiš; i bijele haljine, da se odjeneš te da se ne pokaže sramota tvoje golotinje; i pomaži svoje oči melemom za oči, da bi vidio. Otkrivenje 3,18.

„Očna mast” jest svjetlo Božje Riječi, a Ellen je sjajno i blistavo svjetlo. Sigurnost za milerite 1856. godine nalazila se u prihvaćanju poruke Laodiceji, kako je bila iznesena kroz njezine spise i kako je bila predstavljena u njezinu imenu. Sestra White jasno kaže da je poruka Jonesa i Waggonera iz 1888. bila laodicejska poruka te da je njihova poruka također bila poruka trećega anđela.

„Gospodin je u svojoj velikoj milosti poslao svojem narodu najdragocjeniju poruku preko starješina Waggonera i Jonesa. ... To je poruka koju je Bog zapovjedio da se objavi svijetu. To je poruka trećega anđela, koja se treba naviještati silnim glasom i biti popraćena izlivanjem Njegova Duha u velikoj mjeri.” Testimonies to Ministers, 91.

Treći anđeo došao je 1844. godine i pokušao je svoje djelo po drugi put 1888. godine. Poruka iz 1888. bila je laodicejska poruka; bila je poruka trećega anđela; označila je silazak anđela iz Otkrivenja osamnaest; bila je to poruka opravdanja vjerom koja se naviješta tijekom izlivanja kasne kiše. Treći anđeo došao je 1844. godine, a zatim ponovno 1888. godine, samo da bi u oba slučaja bio odbačen; no oba slučaja predoduju vrijeme kada treći anđeo dolazi u vrijeme kasne kiše. 1844. godina simbol je 9/11, i ako 1863. predodava zakon o nedjelji, tada bi proročko razdoblje od „9/11 do zakona o nedjelji”, kako je predstavljeno simbolom „dokle”, predstavljalo odgovor sadašnje istine na pitanje iz trinaestoga retka: „Dokle?”

Mileritska povijest od 1842. do 1850. proročko je razdoblje koje se preklapa s proročkim razdobljem kušnje trećega anđela od 1844. do 1863. Od 1842. nadalje do 1863. postoje proročke

oznake na putu koje prikazuju povijest od 11. rujna do nedjeljnog zakona, kada Krist čisti svoj hram, najprije svoju crkvu, a potom radnike jedanaestoga sata. U vrijeme nedjeljnog zakona Krist će imati pročišćen narod koji će predstaviti svijetu kao barjak-prinos, a crkva će postati crkva pobjedonosna. Tada će njegovo svetište biti očišćeno.

Postavili smo simbol „dokle” na njegovo mjesto, premda, naravno, ima još toga. Počet ćemo ovo i prethodnih pet članaka ponovno dovoditi u žarište knjige proroka Joela, ali se činilo važnim uspostaviti ove usputne odmake. Svjedočanstvo svakoga „dokle” koje smo razmatrali slaže se s pitanjem „dokle” na koje je Palmoni odgovorio u četrnaestom retku, jer se Svetište treba očistiti od 9/11 do nedjeljnog zakona. Ta je povijest povijest kasne kiše, a povijest kasne kiše izložena je u knjizi proroka Joela.